

התמלילים בהשפיה

כ"ה תמוז תשע"ט

רכב טרנטה שועט ברחוב השומר בואכה גשר קוקה קולה, בפנים ישובים ב"ר ושי"ג הם מסיימים עכשיו עוד לילה עקר, נסיעה לבני ברק לחינם, כל אותם אלו שניסו לתפוס, ענו להם ב-"Not available" (לא זמין) ישראלי.

בר: נו מה יהיה?

ש.ג: האמת שאני גם שואל את עצמי את השאלה הזאת, אני מרגיש אז "מטאפט א וואנט", אנו לא מתקדמים לשום מקום, זה כבר הלילה השלישי שאנו נוסעים ואנשים פשוט לא פותחים את הדלת. אתה הרי יודע, שהייתי בחו"ל כבר פעמיים, ואני עכשיו עושה את כל המאמצים בארץ, אמנם אנו רואים תוצאות, אבל איך אומרים "חסר את הזף של הלימון", עשינו כל כך הרבה דברים טובים, עדיין צריך את המכה הזאת שתתן לנו את הדחיפה ותקדם אותנו משמעותית.

בר: תרשה לי לשאול אותך שאלה.

ש.ג: כשאתה אומר, אין לי ברירה, אני חייב להקשיב.

בר: אולי לוקחים רוורס מכל הסיפור הזה, מי אומר שחייבים לבנות את הבניין אולי בא נישאר במצב קיים, ונמשיך לנהל את בית מדרשינו במצב קיים?

ש.ג: מה נהיית לי פתאום ציני, מי כמוך יודע כמה עגמת נפש אנחנו עוברים עם השותפות הכפויה, לך אני לא צריך להסביר כמה הכנות אנו עושים לקראת הד"ת, גם אם נצליח ונוכל להישאר כמו במצב קיים, הרי זה לוקח מאתנו המון המון אנרגיות לחינם, למה לנו הצרה הזאת.

בר: או קיי זאת בעיה שלך, ושל הגבאים, הרי בכל מקום יהיו בעיות, בוא ננסה לזרום.

ש.ג: אתה ממש לא צודק, אתה לא יודע כמה פניות אני מקבל כל שבוע מאנשים שרוצים שיעורי תורה ברבים, מנינים שחרית באמצע השבוע, ואין להם מענה, אנחנו פשוט חנוקים, ואם היה מדובר רק על אמצע השבוע, זו גם הייתה בעיה גדולה. אבל גם בשבת כל מי שנכנס לבית מדרש רואה את הצפיפות הנוראה, אין מקום לילדים, גם מבוגרים מחפשים לעצמם לפעמים מקום, מי מדבר כשמגיע אורח זה כבר ממש הופך לבושות, אולי אתה מעוניין לחזור למצב לפני ייסוד קהילתנו.

בר: אוי לא, רק זה לא.

ש.ג: רק שניה יש לי שיחה, יד על הקו

ש.ג: אני יושב לידי בר, אני שם אותך על רמקול.

י.ד: איך הלך היום?

ש.ג: ב"ה ממש כמו אתמול, אף אחד לא פתח לנו את הדלת.

י.ד: אז לא תהיה ברירה?

בר: מה?

י.ד: נצטרך לעשות משהו גדול, בלאגן גדול.

ש.ג: למה אתה מתכוון?

י.ד: אתה יודע בדיוק למה.

בר: ושג: למצינג?

י.ד: כן.

שג אל תדבר מזה בכלל, הציבור לא בנוי לזה, אין לנו סיכוי להצליח, חבל על כל רגע, סתם נשקיע אנרגיות ולא נראה תוצאות.

י.ד: אז מה אתם מציעים?

ש.ג: האמת שאיידינו לנו מה להציע.

רק שנייה יש לי ממתנה, זה י.צ. אני עושה ועידה.

ש.ג: י.צ. אני בוועידה עם יד יושב לדי בר ואתה על רמקול, עד עכשיו דברנו על כך שהמגביות בארץ ובחו"ל מביאים אמנם קצת כסף, אבל עדיין אי אפשר לבנות עם זה בניין, יד הציע לעשות מצינג אבל אנחנו מאוד מפחדים שזה לא יצליח מה אתה אומר.

י.צ: מאוד קשה לפסול את הרעיון הזה, המציאות בשטח מוכיחה כי רק כך מצליחים לארגן כסף גדול בשנתיים האחרונות, ואי אפשר לפסול את הרעיון הזה. אבל אני חושב על בעיה אחרת, איך את מצליח לגייס את הציבור, הרי כולם נתנו כבר למעלה מיכולתם בדינר "אבוא ביתך" מה תסביר לציבור מדוע עדיין לא בונים, אה - - -

ש.ג: דווקא מזה אני פחות מתרגש, ב"אמרי ברוך" אין כזה דבר קהילה וציבור, על כל חוזה שנחתם ועל כל הסכם עם נדיב בארץ או בחו"ל, יודע כל דרדק באמרי ברוך, הציבור רואה עין בעין את כל הפעילות שנעשה כאן, כולם יודעים בדיוק את כל ההסכמים שלנו, רואים שהכסף הלך למטרות תכנון והשקעה במקום הנוכחי, וכולם גם יודעים שעכשיו אנו צריכים לחתום חוזה של כ-1,800,000 של המשך השלד.

י.ד: אז ממה אתה כן לחוץ?

בר: אני מרגיש שהציבור לא מספיק בשל לכך, הציבור שלנו לא בנוי לסיפור שכזה, וגם המילה מצינג נמאסה כבר על כולם.

י.צ: בקטע הזה אני יכול להגיד לך שדברתי עם עסקנים מקהילות אחרות, כל מצינג מתחיל בספקות ואי וודאות, אף אחד לא חושב בתחילת הדרך שהוא יצליח, אבל בסופו של דבר אנשים מצליחים להפיק מעצמם יותר והם פשוט נהנים מההצלחה שהם עשו, ומפתיעים את עצמם בגדול.

י.ד: בואו נהיה לרגע אופטימיים, השיטה הזו הצליחה להביא בשנים האחרונות מיליארדים לטובת פרויקטים מגוונים, צוות מקצועי מומחה ועתיר נסיון מלווה ויעזור לנו כדי שנארגן את המיליון שלנו, אף אחד לא חושב שזה קל, אך אנחנו לא נבהלים מאתגרים, ואין ספק שכפי שהצלחנו עד היום, נמשיך להצליח גם כאן, מה שברור: **כשנהיה מאוחדים - נצליח בגדול!**

בכח הציבור המסור, בנפשם של בני הקהילה המדהימה, **שהבנין הזה מיועד עבורם, ורק עבורם, המגבית תביא את הפירות הרצויים והמפתיעים, ובקרוב נוכל לראות את בניין קהילתנו ניצב על תילו בפאר והדר.**

אסטרטגיה ועיצוב: אומנות

כתובה: חריר ברוך ראובן שטיין הי"ן

ס"ד

ותבנהו מהרה

פר' חיי שרה מברכן כסלו תש"פ • עלון מס' 1

עלון פנימי
למשפחת קהילת
"אמרי ברוך"
ויזניץ אלעד

עולים קומה

אז הנה זה קורה, אנחנו שוב כאן, היינו פה ב"הקהל" היינו פה ב"אבוא ביתך" ואנחנו שוב כאן ב"ותבנהו מהרה". ואתה הקורא היקר חושב לעצמך עכשיו, נו וואס איז ווייטער, או במילים אחרות מה עוד רוצים מאתנו.

אז בכמה מילים בואו ונסכם מה היה לנו, היה לנו לפני ארבע שנים משימה שנקראה "הקהל", נקראנו אל הדגל ע"י **אבינו רוענו מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א** לפתוח את בית הכנסת. אז עכשיו במקום להמשיך לקרוא תוריד רגע את העלון מהידים ותחשוב, הצלחנו או לא, היה שווה או לא. במתי מעט התחלנו, היה הרבה מאוד סקפטיות (אי אימון במוצר), בשבועות הראשונות הסתדרנו עם חצי מהמבנה היביל הנוכחי, אבל ההמשך ידוע, כל מי שהגיע רק בכדי להציץ נפגע ונשאר, מאות ההורים והאזרחים שכבר הספיקו לבקר בבית הכנסת, יוצאים לביתם במוצ"ש מוקסמים, מהאוירה, מהביחד, מהווארעמקייט מאחוות האחים, במהלך ארבעת השנים האחרונות לא פסקנו לגדול ולהתרחב הן בכמות והן באיכות, תחת שרביטו ובצל כנפיו של **מורנו הרב שליט"א** שבהדר גאווה מנווט את הספינה בחמימות ובעילאיות מיוחדת, בהתרוממות הנפש ובאהבת אש לוהטת, לה' ולתורתו, אשרינו שזכינו לכך!

נעבור למשימה השנייה "אבוא ביתך" נעמדנו ליד ההר, במקרה שלנו מבנה גנים, כשבעים אברכים, מתבוננים עליו ושואלים, היכול נוכל לה, האם עלה נעלה בהר. בואו נבדוק לאן התקדמה קהילת אמרי ברוך מאז. גיוס תרומות פילנטרופיות בסכום של 2.2 מליון ש"ח. גיוס המוני של בני הקהילה בסכום של כ-1 מליון ש"ח, טרם הסתיימה השנה השלישית מייסוד הקהילה, וכבר זכינו בעזר ד' לעמוד בעיצומה של בניית בניין מפואר לד' ולתורתו. סייעתא מופלאה ממרומים, זה לא מובן מאליו. כמה עלינו להודות וכמובן להמשיך לפעול ולא להיתקע ח' - - -

עכשיו מסתערים על המטרה למען כבוד בית ה' ולמען הרוחניות שלנו ושל הילדים שלנו, **"ותבנהו מהרה"**, כל אחד יודע מה עברנו במהלך השנה האחרונה בכל החזיתות, ואכמ"ל, זה לא יכול להימשך יותר, עכשיו אנו נמצאים בקרב האמיתי, אנו מקוים שהוא גם יהיה מכריע, גיוס הסכום שעוד נותר להשלמת השלד, בסייעתא דשמיא עלה נעלה ונוכל לה, ה' הטוב יהיה בעזרנו, **באמץ משותף ובהתגייסות נלהבת של כולם, איש את רעהו יחזקו ויעזרו**, נוכל בקרוב לברך על המוגמר, ולהיכנס לבניין בית מדרשינו המפואר עומד על תילו.

א גוטן שבת!

בהתרגשות רבה נחתם הוזה עם קבלן לבניית שלד בנין ביהמ"ד

הרב פנחס ברייער

איך מגדלים ילדים בעלי חסד!?

ד. גם ההורה נהנה לעזור - כהורים, עלינו לשרד שמחה בעת ביצוע תפקידינו. האב יציין בסיפוק מאמץ מיוחד שהשקיע בתיקון רהיט שעמד להתפרק, האם תציין בשמחה הכנת מטעמים לכבוד החג. ילדים מתרגמים זאת מידית לחלקים שלהם, ומפרשים עשייה למען הזולת כזכות ושמחה.

יש להראות לילדים עד כמה אנחנו נהנים לתת, לתרום ולעזור. צריך לנסוע בהם תחושה שזו זכות לעזור ולסייע. כולנו יודעים שתמונה אחת שווה אלף מילים; אפשר לדבר ולדבר על הערך של חסד, אך כשרואים עשיית חסד בעיניים, ההשפעה עוצמתית הרבה יותר.

בכל התרמה בקהילה או בשכונה, כשבן רואה שאביו משתלב בעשייה הקהילתית וכלל התרמה או מגבית הוא נותן מעצמו, תמיד מהנחשונים ומהעשרה ראשונים ולא ח"ו מהביקורתיים או הפסימיים הנחשלים, אז הוא מכיר ולומד בצורה חיה על כח הנתינה והעזרה לזולת.

וחסד, כידוע, מתחיל בבית. כשרואים בבית התחשבות ונשיאה בעול מעבר לכללים ולחלוקת התפקידים, מעניקים לילד דוגמה של בית של חסד.

ה. טעם של נתינה - לא לתגמל כל עזרה באופן מידי. חבל ליצור בחוויה של נתינה התניה של תגמול; אם ילדים יודעים שלאחר כל עזרה שהיא מעבר לנדרש, הם מקבלים שקל או ממתק, הופכת העזרה שלהם להיות מסחרי: עזרה שווה מתנה. עלינו להרגיל את ילדינו ליהנות מעצם עשיית החסד. נשבח אותם שוב ושוב על החסד שעשו, נציין את טוב לבם, וכך נלמד אותם ליהנות מעצם המצווה.

ו. התנדבות זו זכות - על ילד לדעת, שלעזור בבית זו זכות! מי שעושה זאת בפנים חמוצות, מאבד את זכותו לעזור. מדהים לראות איך הדברים עובדים. קורה לפעמים שאנחנו מבקשים עזרה כלשהי מילד,

והוא מסרב או מתחמק, ואנחנו פונים ומבקשים את אותה עזרה מילד אחר. כדאי במקרה כזה לתת לילד המסרב תחושה שהוא 'הפסיד' את הזכות, ולא תחושה שהוא שהסכים היה בעצם המסכן שנאלץ להירתם ולבצע את המשימה במקומו...

ז. 'מצווה' ולא 'ניצול' - חשוב להשתמש הרבה בהחדרת ערך המצווה של העזרה. משפטים בנוסח: "מי מוכן לעשות חסד?" או "מי רוצה לזכות במצווה מדאורייתא?" כשהם מושמעים שוב ושוב, מחזירים בילד את התחושה שאם הוא עוזר - הוא הרוויח מצווה, ואין סיבה שירגיש מנוצל.

והכי חשוב: נציין את הילד או את הילדה שזכו במצווה לשבח. "מכל הילדים, יוסי אסף היום הכי הרבה מצוות!" (כמובן, אפשר לשדרג את הנוסח לפי גיל הילד) משפט כזה מכניס שמחה ואושר רב בעשייה.

התורה נקראת בשם 'תורת חסד', ובעצם כל הבריאה מתבססת על חסד הבורא, שחפץ להיטיב עם בראיו. חסד הוא מהיסודות של הידיקות במידותיו של הקב"ה: "מה הוא רחום אף אתה רחום". ראינו אם כן, כי בחינוך לחסד טמון עניין עמוק יותר מאשר עצם העזרה בבית.

אבא ואמא יעריכו אותי ההתייחסות לעזרה התנדבותית של בן המשפחה צריכה להיות מתוך הערכה מיוחדת. נציין מספר נקודות שכדאי לשים לב אליהן:

א. הכרה - חשוב להראות לילד שאנו מעריכים את מה שהוא עשה ושאלנו יודעים שהוא עשה מעבר לתפקידו הקבוע. לא לתת לו הרגשה שהוא ממילא חייב היה לבצע. לדוגמה, כשילד מפתיע ורוחץ את כל הכלים של שבת, על אף שאין זה מתפקידו, יש להגיב בהתפעלות על ההפתעה, ולא לתת לו תחושה שהוא בעצם מילא את חובתו ולא יותר...

ב. התחשבות והערכה - ילד העוזר בתקופת עמוסה כתקופת מבחנים או מושיט יד תוך ויתור על חוויות חברתיות, יזכה להערכה מיוחדת יותר מילד שעוזר ביום רגיל. כשאנחנו שמים לב גם להקרה שמטביע ומעריכים אותה, אנחנו מייקרים בכך את המעשה ומדרבנים את הילד להמשיך בדרך זו.

ג. לא נהפוך עזרה לתפקיד - גם אם הילדה שטפה את הבית במשך חודש במקום העוזרת שחלתה, או הכינה ארוחת ערב במקום האמא לאחר הולדת האח, חשוב לתת לה תחושה שאנו מעריכים את טוב לבם בכל פעם מחדש.

ציידה לדרך:

• אל תוותרו על חינוך הילדים שלכם לחסד! אם אינכם זקוקים לעזרה שלכם, שלחו אותם לעזור לדודה / שכנה / סבא וסבתא. זה חשוב בשביל בניית האישיות שלהם!

• אם הילדה שלכם הושיעה יד ועזרה על אף המבחן בחשבון שיהיה לה מחר, העריכו אותה על כך במילים חמות. זה מגיע לה!

• עזרה בבית עשויה להצטייר בעיני הילדים כ'ניצול' או כ'מצווה'. הדבר תלוי בחינוך שתעניקו להם...

• דוגמא אישית, כשהורה נרתם בהתלהבות של מצווה דקדושה במגבית קהילתית או בחסידות, ומטה שכמו לסייע לעסקנים או לגבאים בכל המתבקש וכמובן לא להיפך ח"ו, הבן רואה ומפנים, ולומד גם להשתלב בחברה פעילה במשך כל חייו.

כך הוא נהפך להיות גם מן המועילים והמשפיעים טוב לכל אדם תמיד. התנהגות האבא חיונית לעיצוב נפש הילד ומידותיו

בפרשתנו אנו לומדים על רבקה אמנו שזכתה להיכנס לביתו של אברהם אבינו בשל היותה בעלת חסד בעמדה במבחן ואמרה שתה וגם לגמלך אשקה. ננסה במאמר זה ללמוד איך מגדלים ילדים בעלי חסד.

בביתנו הברוכים, ברוך ד', תהיינה תמיד מטלות מעבר לתפקידים המוגדרים והקבועים; יש צורך לרוץ למכולת להשלמת קניות, צריך 'מתנדב' להעביר חבילה לבן שבישיבה, נחוץ משהו שיעזור לסבתא. אלו מעשים שבכל יום.

הצורך הזה מכפיל את עצמו פי כמה וכמה בתקופות עמוסות כעריב חגים, בפרט ערב פסח וערב סוכות,

או ערב חתונה וכדומה - ימים שבהם הבית חורג מהמסלול הרגיל. במצבים כאלו, אם אין אווירה של עזרה בבית, נופל הכל על כתפי ההורים, או על אחד הילדים שבאופיו אינו יודע לסרב וכל עזרתו היא מחוסר ברירה.

חייבים ליצור בבית אווירה שכדאי וחשוב להושיט יד מעבר לנדרש, ולהיפך, כל המרבה הרי זה משובח. החכם הוא זה שמשכיל לעזור, והמסכן הוא זה שמתחמק מכל מטלה.

כמו בכל הרגל שאנחנו מבקשים לסגל לעצמנו או לבני ביתנו, לא קונים זאת ביום-יומיים, אלא בעקביות, ובהבנה של חשיבות העניין.

אפילו שאני לא חייב

נקדים נקודה חשובה בהבנת חלקי הנפש. בחלק העזרה ההתנדבותית פועלים כוחות נפש אחרים מאלו הפועלים בביצוע של תפקידים קבועים. כדי לבצע תפקיד קבוע נדרשת הכנעה, קבלת מרות ועקביות. זהו תפקיד חשובה לבצע אותו בכל מצב. אבל כדי להתנדב צריך לגלות כוחות נפש של נתינה, חסד, נדבת לב. לכן תבצע עזרה כזו רק מתוך חשק ורצון; מי שעושה חסד רק מחוסר ברירה, אינו בעל חסד אדם מנוצל!

בכל בית קיימים ילדים המבצעים את תפקידים בצורה מושלמת, אך בכל הנוגע להתנדבות אינם נוקפים אצבע. לעומתם יש ילדים האוהבים להתנדב בכל עניין, אך דווקא את חובתם המינימלית אינם מבצעים באופן עקבי. זאת, כי כאמור אלו כוחות נפש שונים באדם.

חשוב לפתח אצל הילדים כוחות של חסד ונתינה.

חינוך לחסד אינו חינוך רק לתפקוד תקין של הבית, חינוך לחסד הוא חינוך למשהו מהותי בחייו של היהודי. כשחיש אברהם אבינו ע"ה אישה ליצחק, ביקש אישה שמהותה תהיה חסד, והבדיקה לכך הייתה אם תשקה את אליעזר ואת הגמלים.

עלינו לגדל ילדים בעלי חסד, שיהיו אנשי חסד במהותם. גם אם איננו זקוקים לעזרת הילדים, אנו חייבים ליצור הזדמנויות לחינוך לחסד. מחובתנו לחפש דוד או דודה, שכנה או מכרה, הזקוקים לעזרה, ודרכם ללמד את ילדינו חסד מהו.

כל אמא מתחננת ומבקשת בתפילה לזכות לגדל ילדים בעלי חסד. היא לא מבקשת שתהיה לה עזרה ברחיצת הכלים ובשטיפת הרצפות, היא מתחננת על לדיה שיהיו 'אנשי חסד'...

בסיוע עם הקבלן מר שמעון שלי שיחי' באתר הבניה על ציקת היכל ביהמ"ד בחתימת ההסכם עם הנה"ח ישכר משה ורטהיימר ה"ו יו"ד קרן הבנין והרב שמעון גפנר ה"ו יו"ד הקהילה

כינוס השגרירים

התקיים ביום רביעי בהשתתפות חברת charidy © צ'רידי בביתו של הר"ר מנחם מנדל גפנר בר"ש ברצ"א שיחי'

כולנו אחראים להצלחת ובניית קהילתנו!